

Chcete inzerovat v Českokrumlovském týdnu? Napište na marie.dohnalova@vlmedia.cz.

ale akci si pochvalují

MEDAILE ZA ZÁSLUHY k 50. výročí založení Vodní záchranné služby ČČK převzali z rukou velitele krumlovských záchranářů Milana Bukáčka (zleva) Pavel Rožboud, Jiří Urban, Antonín Labaj a Zdeněk Čmejrek.

Foto: Deník/Zuzana Gabajová

Jiří Urban si ale není jistý, jestli je opravdu socha tam, kde se říká. „Prošli jsme celou oblast pod mostem opravdu důkladně, já sám jsem tam pátral asi hodinu, skoro až do tmy, prošel jsem to metr po metru, hledal jsem i o kus dál, mimo vytyčené dráhy, a ne našel jsem nic,“ říká potápěč,

který od května pracuje jako lektor-instruktor potápění ve Školním a výcvikovém zařízení HZS ČR v Brně.

Potápěči sochu hledali jak pod původním břehem Vltavy, tak v bývalém korytě pod mostními pilíři a dál po proudu v úseku dlouhém třicet metrů.

KRUMLOVSKÁ ZÁCHRANÁŘSKÁ OMLADINA na základně v Dolní Vltavici divákům předvedla, co všechno už umí. Foto: Deník/Zuzana Gabajová

Komentář týdne

I graffiti má své meze

ZUZANA KYSELOVÁ

Kdosi se u Vyššího Brodu vyšplhal na Čertovu stěnu a obrovskými číslicemi tam – snad v jarní euforii – reflexní barvou na skálu napsal datum svého heroického výkonu. Místní a všechny milovníky přírody jeho čin pobouřil. Nápis je dnes už díkybohu odstraněn, stejně jako mnohem větší sprejem namalované obrazce v Prachovských skalách, které objevili loni v srpnu horolezci na pískovcových stěnách v místech mimo turistické trasy. Čmáranice sprejem náležejí do street artu, pouličního umění. A tak mimo jiné máme baráky ve městech počmárané nevzhlednými klikyháky. Do street artu se totiž řadí nejenom umělecké obrazce, ale i takzvané tagy. Tag je jméno, napsané nebo nastříkané rychlým tahem, značka sprejera na nejviditelnějším místě. Zanechal tak po sobě stopu. Zastánci graffiti vysvětlují, že náš svět, naše společnost nejsou dokonalé a tag na fasádě nám to dokáže účinně připomenout. Je otázkou, jestli nám je to třeba připomínat zrovna takto, když tuhle úlohu kromě umělců různého zaměření bohatě plní den co den média. Pravdou je, že street artu se lidé věnovali od pradávna a bude žít dál, ať se nám to líbí, nebo ne. Ale stejně jako se snaží writeři ctít některé památky a těm se při své tvorbě vyhýbat, tak by všichni sprejjeři domácí i cizí měli svatosvatě ctít přírodu. Tam už nejsou v ulicích měst, tam jsou jen prachobyčejnými a hloupými vandaly.

TOMÁŠ FURIK. Foto: Deník

Tomáš Furik (18) byl v týmu potápěčů, kteří po soše pátrali. Díky svým zkušenostem si dokázal poradit s krizovou situací. „Po zanoření jsem si chtěl dofouknout žaket,“ popisuje. „Ale u suchého obleku jsou silnější rukavice a v ruku nemám takový cit, takže jsem tlačítko promáčkl a žaket se mi začal samovolně nafukovat a hrozilo, že mě to vynese na hladinu. Už se mi to stalo jednou, takže jsem věděl, co s tím. Odpojil jsem hadici a pak pokračoval v ponoru.“